

**J-M.-E. V. e hijos, S. R. L.-i 19. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda)  
26. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-554/14: Messi Cuccittini versus EUIPO – J-M.-  
E. V. e hijos**

**(Kohtuasi C-474/18 P)**

(2018/C 392/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

**Pooled**

*Apellant:* J-M.-E. V. e hijos, S. R. L. (esindajad: advokaadid J. Güell Serra ja R. Gimeno-Bayón Cobos)

*Teised menetlusosalised:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) ja Lionel Messi Cuccittini

**Apellandi nõuded**

- Tühistada 26. aprilli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-554/14 (<sup>1</sup>) täielikult ning sellest tulenevalt:
- lahendada vaidlus lõplikult, kui menetlusstaadium seda lubab, või
- saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks kooskõlas siduvate kriteeriumidega, mille Euroopa Kohus on ette näinud, ja
- mõista kohtukulud välja Lionel Messi Cuccittinilt.

**Väited ja peamised argumendid**

Vaidlustatud kohtuotsuses tühistas Üldkohus EUIPO apellatsioonikoja otsuse, millega kaubamärki „MESSI“ keelduti registreerimast varasema kaubamärgiga „MASSI“ segiajamise tõenäosuse tõttu, kuna Üldkohus leidis, et hoolimata sellest, et kaubamärgid „MASSI“ ja „MESSI“ on visuaalselt ja foneetiliselt sarnased ja puudutavad samu kaupu, apellatsioonikoda eksis, kuna kaubamärkide kontseptuaalsed erinevused välistavad igasuguse segiajamise tõenäosuse.

Üldkohtu otsuse on neli korda rikutud õigusnorme, mistõttu on apellatsioonkaebus liigendatud neljaks väiteks.

1. Vaidlustatud kohtuotsuses märkis Üldkohus, et kui apellatsioonikoda oleks arvesse võtnud hageja üldtuntust, oleks ta pidanud järelutama, et kontseptuaalsest aspektist erineb sõna „messi“ selgelt sõnast „massi“. Vastupidi sellele, mida on tõdetud vaidlustatud kohtuotsuses, on Euroopa Kohtu ja Üldkohtu praktikas korduvalt leitud, et taotletava kaubamärgi võimalik üldtuntus ei ole asjakohane selle kindlakstegemisel, kas esineb varasema kaubamärgiga segiajamise tõenäosus ELi kaubamärgi määruse artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses.
2. Üldkohus eksis ka siis, kui leidis, et kaubamärgi taotleja perekonnanime üldtuntus on üldteada asjaolu, mida isegi juhul, kui seda ei ole tõendatud ja kui Lionel Messi apellatsioonikoja menetluses seda ka ei väitnud, oleks apellatsioonikoda pidanud arvesse võtma, kuna tegemist on faktiga, mida igaüks võib teada või mida saab kontrollida üldiselt kättesaadavatest allikatest. Kaubamärgi taotleja perekonnanime tuntuse aste Euroopas vastulause lahendamise hetkel (12. juuni 2013) ei ole asjaolu, mille kohta on võimalik 2018. aastal oletusi teha, eriti kuna sellele ei tuginetud apellatsioonikojas ega seda ei ole millegagi tõendatud.
3. Käesolevas asjas on toimunud nõude muutmine (*mutatio libelli*), mis on kaasa toonud kaitseõiguste rikkumise, kuna Üldkohus on lubanud esitada nõude uue, teistsuguse aluse, millele ei tuginetud apellatsioonikojas: „MESSI kontseptuaalse eristusvõime“.

4. Vaidlustatud kohtuotsuses on kohtuotsust PICARO/PICASSO kohaldatud ebaõigesti, kuna (i) kohtuasjas PICASSO/PICARO oli üldtuntud kaubamärk vastulause aluseks olnud kaubamärk „PICASSO“, samas kui käesolevas kohtuasjas on oletatavalt tuntud kaubamärk taotletav kaubamärk, ning (ii) viidatud kohtuotsuses olid kõne all kaubad, mille puhul on keskmise tarbija tähelepanu aste ostu sooritamise hetkel eriti kõrge, samas kui käesolevas vaidluses on tegemist kaupadega, mis on mõeldud Euroopa Liidu keskmisele tarbijale, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas.

<sup>(1)</sup> ECLI:EU:T:2018:230

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 25. juulil 2018 – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen versus Golfclub Schloss Igling e. V.**

**(Kohtuasi C-488/18)**

(2018/C 392/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesfinanzhof

**Põhikohtuasja pooled**

*Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses:* Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen

*Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja:* Golfclub Schloss Igling e. V.

**Eelotsuse küsimused**

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi<sup>(1)</sup>, artikli 132 lõike 1 punktis m, mis hõlmab „otseselt spordi või kehakultuuriga seotud teatava[i]d teenuse[i]d, mida mittetulundusühingud osutavad spordi või kehakultuuriga tegelevatele isikutele“, on vahetu õigusmõju, millest tulenevalt saavad mittetulundusühingud sätte ülevõtmata jätmise korral sellele vahetult tugineda?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas „mittetulundusühingu“ puhul nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti m tähenduses on tegemist
  - liidu õiguse mõistega, mida tuleb tõlgendada autonoomselt, või
  - võivad liikmesriigid seada ühingu liigitamise mittetulundusühinguks sõltuvusse sellistest tingimustest, nagu on sätestatud maksuseadustiku (Abgabenordnung) § -s 52 koostoimes § -ga 55 (või maksuseadustiku § -s 51 jj tervikuna)?
3. Kui tegemist on liidu õiguse mõistega, mida tuleb tõlgendada autonoomselt, siis kas mittetulundusühing nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti m tähenduses peab olema ette näinud korra, mille kohaselt tuleb ühingu lõpetamise korral kanda olemasolev vara üle teisele sporti või kehakultuuri edendavale mittetulundusühingule?

<sup>(1)</sup> ELT 2006, L 347, lk 1.